

De meer uitvoerige tabellen, die in de vroeger verschenen mededeelingen van December 1921 en Januari 1922 waren opgenomen, alsmede de mededeelingen over de sterfte in de groote steden zijn thans, wegens plaatsgebrek (bezuiniging?), niet bij deze mededeeling over Februari gevoegd; zij liggen echter aan het Centraal Bureau voor de Statistiek voor belangstellenden ter inzage.

AMSTERDAMSCHER RAAD VOOR KINDERUITZENDING. — Onze redactie ontving een exemplaar van het jaarverslag van bovengenoemden raad loopende over de jaren 1920 en 1921. De secretaris, dr. C. L. DEYLL, leider van het gemeentelijk geneeskundig schooltoezicht te Amsterdam, deelt daarin in de eerste plaats mede, hoe deze vereeniging tot stand is gekomen. In het voorjaar van 1920 werd door de afgevaardigden van een aantal Amsterdamsche vereenigingen, werkzaam op het gebied van kinderen naar buiten zenden, een bijeenkomst gehouden met den directeur van den gemeentelijken geneeskundigen dienst, waar besloten werd tot oprichting van de vereeniging, Amsterdamschen Raad voor Kinderuitzending. De bedoeling daarvan was door gemeenschappelijk overleg en onderlinge voorlichting de uitzending van zwakke kinderen naar buiten meer dan tot dusverre te bevorderen. Den zosten Maart 1920 kwam de vereeniging tot stand en werd voorzitter dr. L. HEIJERMANS, onder-voorzitter dr. G. A. M. VAN WAIJENBURG en secretaris dr. C. L. DEYLL. Het eerste belangrijke besluit was de oprichting van een bureau ter verstrekking van gegevens en inlichtingen aan de leden. De secretaris nam de leiding van het bureau op zich, dat zijn werkzaamheden aanving in Januari 1921. Het gemeentebestuur verleende een subsidie van f 2000.— De vereeniging vergaderde in 1920 zeven maal, in 1921 negen maal. De meest belangrijke behandelde onderwerpen zijn de volgende:

Voorkoming van besmettelijke aandoeningen bij de uitgezonden kinderen. Alle kinderen moeten vóór de uitzending worden onderzocht en er werd besloten, dat alle leden denzelfden arts met dit onderzoek zouden belasten. Daartoe werd benoemd dr. F. VAN DER ZANDEN, terwijl meisjes lijdende aan fluor albus, bacteriologisch op gonocokken zouden worden onderzocht op de gemeentelijke polikliniek onder leiding van dr. E. H. VAN NUNES.

Aanwijzing der candidaten. Besloten werd, dat in hoofdzak de schoolartsen de kinderen voor uitzending zouden aanwijzen, terwijl daarnaast ook gelegenheid zou bestaan om aan aanvragen van huisartsen te voldoen.

Omtrent den duur der uitzending, bij verschillende leden-vereenigingen wisselend van vier tot zes weken, werd nog geen eenstemmigheid verkregen.

Bezoek der ouders en familieleden aan koloniehuzen moet zeer sterk worden beperkt; daarover was men het algemeen eens.

Naast kolonieverpleging verdient ook *gezinsverpleging* aanbeveling.

Gemeentesubsidie. Een berekening leerde, dat voor een goede regeling der uitzending noodig zou zijn een subsidie in het geheel van f 125000.— Dit werd bij het gemeentebestuur aangevraagd en toegestaan. Het subsidie wordt over 1922 niet meer aan de vereenigingen uitgekeerd maar aan den Amsterdamschen Raad voor Kinderuitzending, die het onder de leden-vereenigingen zal verdeelen.

Het aantal leden bedraagt thans 11 n.l. 10 leden-vereenigingen en de directeur van den gemeentelijken geneeskundigen dienst. In de laatste vergadering van 1921 trad dr. HEIJERMANS af als voorzitter (volgens rooster) en werd in zijn plaats gekozen dr. H. J. DAMEN, vertegenwoordiger van de Amsterdamsche Vereeniging van R.K. Vacantiekolonies. Omtrent de werkzaamheden van het Bureau zal nog een afzonderlijke verslag worden uitgebracht.

EUROPEESCHE GEZONDHEIDSCONFERENTIE. — Van 20 tot 28 Maart 1922 heeft te Warschau vergaderd de Europeesche Gezondheids-conferentie van den Volkerenbond („Conférence Sanitaire Européenne”), waarop ons vaderland vertegenwoordigd was door baron VAN ASBECK, Nederlandsche gezant te Warschau, en dr. TERBURGH, hoofdinspecteur der volksgezondheid hier te lande. In die bijeenkomst zijn een aantal besluiten genomen, die door het bureau van den Volkerenbond

te Genève in drie talen (Fransch, Engelsch en Duitsch) ter kennis der leden van dien Bond zijn gebracht. Onze redactie mocht ook een exemplaar dier „Résolutions” ontvangen, waarvan hier het voornaamste mag worden mededegeeld.

Tijdens en na den oorlog waren de toestanden in Oost Europa van dien aard, dat zij de uitbreiding van besmettelijke ziekten zeer in de hand werkten. Kwamen vóór den oorlog in Rusland gemiddeld per jaar 90000 gevallen van vlektyphus en 30000 van febris recurrens voor, in 1920 waren deze getallen 300000 en 100000. De door die ziekte bezochte landen namen daartegen maatregelen en met goed gevolg: in Polen daalde het aantal gevallen van vlektyphus van 157000 in 1920 tot 48000 in 1921, in Rusland van 300000 tot 60000, in Rumenië van 45855 tot 4834. Maar einde 1921 werden de toestanden weer slechter en kwam de hongersnood daarbij en daarmee keerden vlektyphus, febris recurrens en cholera weder met vernieuwde hevigheid terug. De uittocht der bevolking uit de hongergebieden levert een ernstig gevaar op voor het overige Europa. De conferentie is overtuigd, dat krachtige maatregelen onverwijld noodig zijn om dit gevaar te keeren. De moeilijkheid wordt nog verhoogd door het gebrek aan geneeskundigen en verpleegpersoneel. Er moeten in eenige centra, bijv. Warschau, Kharkoff en Moskou, opleidingscursussen voorgeneeskundigen en verpleegpersoneel ingericht worden en musea voorzien van de noodige inrichtingen en middelen tot bestrijding van epidemische ziekten. De internationale regeling ten opzichte der besmettelijke ziekten moet ook over andere ziekten dan die in de conventie van Parijs genoemd worden uitgebreid; hetzelfde moet gelden voor de plicht der staten elkander mededeeling te doen van voorgekomen besmettelijke ziekten. Krachtige bestrijdingsmaatregelen moeten genomen worden tegen het invoeren van besmettelijke ziekten uit het oosten, zoowel wat het grensverkeer aangaat als wat het verkeer per schip betreft. Het verdient aanbeveling, dat men over en weer geneeskundige verklaringen over voorbehoedende inenting, ontsmettingen en ontluizingen als geldig erkent. Op het programma der volgende internationale conferentie behooren ook vraagstukken der sociale hygiëne (tuberculose, geslachtsziekten, beroepsziekten enz.) voor te komen. Voorts is onderwijs en voorlichting van het volk noodzakelijk, daar anders van hygiënische maatregelen toch niets terecht komt. Het is wenschelijk, dat de hygiënische sectie van den Volkerenbond of een daarvoor afzonderlijk in te stellen commissie als bemiddelingsorgaan zal dienen voor het treffen van hygiënische overeenkomsten tusschen de verschillende staten onderling. Een plan werd ontworpen en aangenomen ter bestrijding der besmettelijke ziekten in Rusland en de Ukraine en tevens aan de grenzen er van om de omringende landen te beschermen. Noodzakelijk is daarbij bestrijding van den hongersnood, omdat zonder deze een werkdadige bestrijding der ziekten onmogelijk is. De strijd tegen de epidemische ziekten is echter te zwaar voor de landen, die het in hoofdzaak aangaat, alleen. Alle Europeesche regeeringen moeten zich verplichten deel te nemen aan dien strijd in het Oosten en hun evenredig deel in de kosten daarvan te dragen. Deze bijdrage in de kosten kan worden geleverd in geld, materialen of in personeel. De uitvoering der besluiten der Europeesche gezondheidsconferentie wordt opgedragen aan de hygiëne-organisatie van den Volkerenbond. De epidemiecommissie van dien Bond zal ook de controle uitoefenen op het gebruik der bijdragen. Het is noodzakelijk, dat alle staten deel uitmaken van den Volkerenbond. De afgevaardigden van Rusland en de Ukraine hebben voorgesteld, dat de te Warschau genomen besluiten en de in de toekomst te nemen maatregelen zullen worden uitgevoerd door een bijzondere internationale commissie, waarin alle staten met gelijke rechten vertegenwoordigd moeten zijn, en die ook het toezicht op het gebruik der bijdragen zal houden.